

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2429/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Радић, адвокат из ..., против тужене Општине Инђија из Инђије, коју заступа законски заступник Правобранилаштво Општине Инђија, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 985/19 од 22.01.2020. године, у седници одржаној 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 985/19 од 22.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 985/19 од 22.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 351/19 од 29.05.2019. године, обавезана је тужена да тужиоцу исплати новчану накнаду на име нематеријалне штете, и то 40.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, 40.000,00 динара на име претрпљеног страха и 20.000,00 динара на име душевних болова због наружености, све са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде, па до исплате, и обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 87.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности првостепене пресуде, па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 985/19 од 22.01.2020. године, жалба тужене је делимично усвојена као основана, па је ставом првим изреке, првостепена пресуда потврђена у обавезујућем делу одлуке о главној ствари за накнаду нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова и страха у износима од по 40.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом обавезујућем делу одлуке о главној ствари за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне

болове због наружености у износу од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате, тако што је захтев тужиоца у овом делу одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка, тако што је досуђени износ од 87.300,00 динара снижен на износ од 76.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности, до коначне исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), а ради решавања спорног правног питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, јер се указивањем да новчана накнада на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због наружености, досуђена првостепеном пресудом, а затим одбијена другостепеном пресудом, представља спорно правно питање, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради разматрања правног питања које је у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 13.02.2019. године, да је означена вредност предмета спора 100.000,00 динара, односно да вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази

динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о накнади нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

Одбијен је захтев за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију применом члана 154. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић